

χέομενον μετ' αὐτοῦ καὶ διὰ τὸν ὄξυδερκέστατον ὀφθαλμόν. Ὑπὸ τὴν πλαστὴν ταύτην τρίχωσιν ἐκρύπτοντο ἱκαναὶ ἑκατοντάδες σιγάρων. Οἱ κατὰ τὰ μέρη ταῦτα λαθρέμποροι ὑπηρετοῦνται θαυμασίως ὑπὸ τῆς δυνάμεως καὶ τῆς νοσημοσύνης τῶν τετραπόδων αὐτῶν συμμάχων. Τὰ ζῶα ταῦτα ἔχουσιν ὡς ἐκ τοῦ γένους τῶν ὄξυτάτην καὶ τὴν ὄσφρησιν καὶ τὴν ἀκοήν, εἶνε εὐρωστότατα, ζεύγνυνται εἰς μικρὰς χειραμάξας, καὶ εἶνε ἐξαιρέτα πρὸς φρούρησιν. Οἱ λαθρέμποροι ἐπωφελοῦνται τῶν ἐξαιρέτων τούτων ἰδιοτήτων των, ὅπως εἰσάγωγῃ εἰς Γαλλίαν, χωρὶς νὰ πληρώνωσι τὸ νενομισμένον τέλος εἰς τὰ ἐπὶ τῶν συνόρων τελωνεῖα, πολυάριθμα εἶδη, ἰδίως δὲ σιγάρα, κοσμήματα καὶ τρίχαπτα.

Οἱ κύνες οὗτοι ὑποβάλλονται εἰς ἰδιαιτέραν διδασκαλίαν, ὅπως μάθωσι νὰ μεταβαίνωσιν ἐξ ἑνὸς ὠρισμένου μέρους κειμένου ἐν Βελγίῳ εἰς ἕτερον ἐν Γαλλίᾳ κείμενον καὶ τανάπαλιν. Ἄλλα κατὰ τὴν διάβασιν ταύτην ὀφείλουσι νὰ ἀποφεύγωσι πᾶσαν συνάντησιν καὶ ἰδίᾳ τὴν τῶν χωροφυλάκων καὶ τῶν τελωνοφυλάκων. Ἐργάζονται μόνον τὴν νύκτα ἢ τὸ λυκαυγές, ἀποφεύγουσι δὲ τὰς κοινὰς ὁδοὺς καὶ ἀτραπούς. Πεπρωκισμένοι δι' ὄξυτάτης ὄσφρησεως, δὲν προχωροῦσιν, εἰμὴ ἀφ' οὗ πεισθῶσιν ὅτι οὐδὲν τὸ ὑποπτον ὑπάρχει εἰς τὸν δρόμον των. Ὁ λαθρέμπορος, ὃ ἔχων τὸν κύνα, ἐκτελεῖ τὸν αὐτὸν δρόμον, ἀλλὰ λαμβάνει εὐθυτέραν γραμμὴν, μεταβαίνων πεζῇ, ἐφ' ἀμάξης, ἢ καὶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου, ὑπὸ τὸ πρόσχημα ἐντίμου ἐμπορίου ἢ γεωργοῦ ὑποβαλλόμενος ἐν τοῖς συνόροις ἀπόθως εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν τελωνιακῶν ὑπαλλήλων. Διὰ νὰ διδάξωσιν εἰς τὸν κύνα, ὅποιαν ὁδὸν πρέπει νὰ ἀκολουθήσῃ φαίνεται ὅτι ἀφίνουσιν αὐτὸν νῆστιν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Εἶτα ὁ κύριός του μεταβαίνει εἰς τὸν πλησιέστερον σταθμόν, ἀπὸ τοῦ ἀντιθέτου τῶν συνόρων μέρους. Εἰς συνένοχος, τηρῶν δέσμιον τὸν κύνα, ὁδηγεῖ αὐτὸν διὰ διαφορῶν πλαγίων δρόμων πρὸς τὸν κύριόν του, ὅστις ἔχει ἑτοιμον αὐτῷ ἀφθονον τροφήν, τῷ ἐπιδαψιλεύει δὲ μυρίας περιποήσεις. Καθ' ὅμοιον τρόπον γίνεται καὶ ἡ ἐπιστροφή, μετὰ τινὰ δὲ ταξιδία ὁ κύων γνωρίζει ὅτι ἔχει δύο κατοικίας, ὅτι δύναται νὰ λάβῃ τὴν τροφήν του εἰς δύο διάφορα μέρη καὶ γνωρίζει πού θὰ ἀνεύρῃ τὸν κύριόν του. Ἄμα ἐπιτευχθέντος τούτου, εὐκολον εἶνε νὰ ἐμπνευσθῇ εἰς τὸν κύνα ὁ φόβος πρὸς τοὺς τελωνιακοὺς ὑπαλλήλους, τοὺς χωροφυλάκας καὶ αὐτοὺς τοὺς ἀπλοῦς διαβάτας, οὓς ἤθελε τυχὸν συναντήσει καθ' ὁδόν, μεταφέρων τὸ λαθρεμπόρευμά του. Πρὸς τοῦτο, ὅτε ὁ κύων εἶνε ἀκόμη ἀνυποπτος καὶ ἐπιζητεῖ τὴν βραχυτέραν ὁδόν, ὁ κύριός του ἐπιφορτίζει συνένοχον τινὰ νὰ με-

ταμφισθῇ εἰς τελωνοφύλακα καὶ νὰ καιροφυλακῆσῃ τὴν διάβασιν τοῦ ζώου, ὅπως προβάλλῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, τὸ ἐκφοβίση, ζητήσῃ νὰ τὸ κτυπήσῃ διὰ ράβδου, ριψῇ κατ' αὐτοῦ λίθους, ἐπὶ τέλους καὶ πυροβολήσῃ ἐναντίον του. Μετὰ δύο ἢ τρεῖς τοιαύτας δοκιμὰς, ὁ κύων φοβεῖται τὰς συναντήσεις· ἡ θέα πάσης στολῆς ἐμπνέει αὐτῷ ἀκατανίκητον τρόμον καὶ ἀπέκτησεν ἤδη ἀρκούσαν σύνεσιν. Κύνες τοιοῦτοι λαθρέμποροι παρέμειναν διάσημοι. Ἐν τῇ πόλει Μαβέζ ἐνθυμῶνται κύνα τινὰ, καλούμενον «Πονηρόν», ὅστις ἐν διαστήματι ὀλίγου χρόνου ἐπλούτισε τὸν κύριόν του, πτωχὸν ἄνθρωπον, ὅστις μόλις κατώρθου νὰ διατρέφῃ τὴν σύζυγον καὶ τὰ τέκνα του. Ἴνα μὴ ἀποθάνῃ τῆς πείνης, προσέφυγεν εἰς τὸ λαθρεμπόριον, μορφώσας τὸν κύνα του πρὸς τοῦτο. Δανεισθεὶς ὀλίγα χρήματα ἠγόρασε τρίχαπτα, ἅτινα διὰ τοῦ κυνὸς εἰσήγαγεν ἀτελεῖ εἰς Γαλλίαν. Ἡ πρώτη αὕτη ἀπόπειρα ὑπῆρξεν εὐτυχῆς καὶ καρποφόρος. Ἐφ' ᾧ καὶ τὴν ἐπανάλαβεν. Μετὰ τινὰ ἔτη ἦν ἰδιοκτήτης ὀλοκλήρου οἰκίας καὶ μετέβαινεν ἐκ Βελγίου εἰς Γαλλίαν ἐπιβαίνων κομψοτάτου *τσιθουρῦ*. Ἄλλ' οἱ τελωνοφύλακες εἰδοποίηθησαν καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ «Πονηροῦ» ἐπεκηρύχθη· ἐνέδραι ἐστήθησαν ἐναντίον του· ἀγὼν πονηρίας διεξήγετο μετὰ τοῦ κυνὸς, τοῦ λαθρεμπορίου καὶ τῶν τελωνοφυλάκων. Ὁ «Πονηρὸς» ἦτο λευκοθριξ καὶ τὰ χαρακτηριστικὰ του εἶχον δοθῆ εἰς ὅλους τοὺς τελωνιακοὺς σταθμοὺς. Ὁ κύριός του ἔβαψεν αὐτὸν διαδοχικῶς καστανόχρουν, κίτρινον, μέλανα. Ἀφ' ἑτέρου καὶ ὁ «Πονηρὸς» ἀνέπτυξεν μεγίστην δεξιότητα, ὅπως προφυλάσσεται. Κἄποτε διήλθε τὰ σύνορα μετὰ ποιμνίου προβάτων, ἐκλήφθεις ἀντὶ προβάτου καὶ οὗτος. Ἄλλοτε ἐταξείδευσε βαιῶν διαρκῶς ὑπὸ ὄχημα οὗ ἐπέβαινε τελωνιακὸς τις ἐπιθεωρητής. Ὁ σπάνιος οὗτος κύων ἔσχε τραγικώτατον θάνατον· καταδικασόμενος ὑπὸ τῶν τελωνοφυλάκων, ἠθέλησε νὰ διαβῇ τὸν Σκαλδιν κολυμβῶν, ἀλλὰ πληγείς ὑπὸ σφαίρας ἐξέπνευσεν ἐπὶ τῆς ὄχθης τοῦ ποταμοῦ. Γενομένης νεκροψίας εὐρέθησαν ἐπ' αὐτοῦ τρίχαπτα ἀξίας πλέον τῶν 15,000 φράγκων. K.

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΙΣ

Ἐν τῷ δημοσιευθέντι ἐγγράφῳ, εἰς τὸ ὑπ' ἀριθμὸν 639 φύλλον τῆς *Ἐστίας*, περὶ τῆς ἐν Μιστράϊ οἰκογενείας Λεωπούλου, περιέπεσα εἰς ἀνακρίθειαν περὶ τὴν ὀρθὴν ἀνάγνωσιν τῆς ὑπογραφῆς τοῦ ὑπογεγραμμένου ἀρχιερέως Κυθήρων, ἣν θεωρῶ ἐπάναρχας νὰ ἐπανορθώσω χάριν τῆς ἱστορικῆς ἀκριβείας.

Κατὰ τὸ 1771 ἀρχιερεὺς Κυθήρων ἦτο ὁ Νικηφόρος Μόρμορης, Κυθήριος τὴν πατριδα, οὗτος δὲ εἶνε καὶ ὑπογεγραμμένος ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὅπερ ἐδημοσίευσεν. Ἡ ἐμὴ δὲ ἀνάγνωσις τοῦ ὀνόματος Κύριλλος ἀντὶ Νικηφόρος (εἰς ὃ κατὰ τὴν τύπωσιν προσετέθη καὶ ἐν Γ' ἐκ λάθους τυπογραφικοῦ), προῆλθεν ἐκ τοῦ ὅτι ἡ ὑπογραφή τοῦ ἀρχιερέως Νικηφόρου ἀπετελεῖτο ἐκ μονοκονδυλίας συμπλέγματος πολυπλόκου γραμμάτων κατὰ τὴν συνήθειαν τῶν ἀρχιερέων καὶ πατριαρχῶν, ὧν πολλῶν αἱ ὑπογραφαὶ εἶνε ἔτι αἰνίγματα παλαιογραφικά. Μὴ ἀκριβολογήσας περὶ τὴν ὑπογραφήν, ἀναγινώσκων δ' εὐκρινῶς ἐκ πρώτης ὄψεως Κύρηλ, ἔγραψεν Κύριλλος, προσθέσας, (ἴσως σπεύσας εἰς τοῦτο) ὅτι ὁ ἐπίσκοπος ἠγνώνει τὴν ὀρθογραφίαν τοῦ ὀνόματός του, ὅπερ δὲν ἦτο καὶ τι σπάνιον κατὰ τὰς παρελθούσας τοῦλάχιστον ἑκατονταετηρίδας.

Ἡ ἐσφαλμένη ἀνάγνωσις δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνακαλυφθῆ, διότι ὁ ἐν Κυθήροις Κύριος Ἐμμαν. Μόρμορης ἐκ τῆς αὐτῆς οἰκογενείας τοῦ ἀρχιερέως, ἥτις πάντοτε ἐκαλλιέργει τὰ γράμματα ἐν Κυθήροις, ὡς ἔγραψεν καὶ ἐν προοιμίῳ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐγγράφου, μοι κατέστησε τοῦτο γνωστὸν διὰ λίαν φιλόφρονος ἐπιστολῆς, ἐφ' ἣ καὶ ὁμολογῶ αὐτῷ χάριτας.

Κατ' ἀκριβῆ λοιπὸν ἀνάγνωσιν τὸ ἔγγραφο φέρει τὴν ὑπογραφήν Νικηφόρος, ὅστις ἦν ἐπίσκοπος Κυθήρων, φέρων τὸ ἐπίθετον Μόρμορης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ συνυπογεγραμμένου πρωτονοταρίου Γεωργίου Μόρμορη.

Ὁ εἰρημένος Νικηφόρος Μόρμορης ἐγεννήθη ἐν Κυθήροις, ἐξεπαιδεύθη δ' ἐν Κερκύρα. Τῷ 1761 ἐχειροτονήθη ἀρχιερεὺς ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Μονεμβασίας, εἰς ὃν ὑπήγοντο ἐκκλησιαστικῶς τὰ Κύθηρα ἐπὶ Ἐνετών. Ὁρίσθη δὲ τῷ 1768 ἀρχιερεὺς τῶν ἐν Βενετίᾳ Γραικῶν, ὧν οἱ ἀρχιερεῖς ἔφερον τὸν τίτλον Φιλαδελφείας· ἀλλ' ἀπεποιήθη τὸν θρόνον διότι δὲν ἠθέλε νὰ διομολογήσῃ τὴν πίστιν του κατὰ τὸ δυτικὸν δόγμα. Τὰ περὶ τούτου ἱστορεῖ ὁ Carpellatti ἐν τῇ Ἱστορίᾳ τῆς Βενετίας καὶ ὁ ἡμέτερος Ἰωάννης Βελούδης ἐν τῷ ἱστορικῷ αὐτοῦ ὑπομνήματι «Ἑλλήνων ὀρθοδόξων ἀποικία ἐν Βενετίᾳ», σελ. 97. Ὁ Νικηφόρος ἀπέβησε τῷ 1771. Διάδοχον δὲ τούτου οἱ ἐν Βενετίᾳ Γραικοὶ ἐξέλεξαν τὸν Νικηφόρον Θεοτόκην, ὅστις καὶ αὐτὸς ἀπεποιήθη τὸν θρόνον διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

Ὁ Γεώργιος δὲ Μόρμορης, ἀδελφὸς τούτου, ἐξεπαιδεύθη ἐν Παταύῳ, ὅπου ἐσπούδασεν φιλοσοφίαν καὶ ἱατρικὴν, ἀνηγορεύθη δὲ καὶ μέλος μίαις τῶν ἐπιστημονικῶν ἀκαδημιῶν τῆς Φλωρεντίας, ὡς ἐξάγεται ἐξ ἐπιγραφῆς ἐπὶ τῆς

εἰκόνας του σωζομένης ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ Ἐμμανουὴλ Μόρμορη ἐν Κυθήροις.

Α. ΜΗΛΙΑΡΑΚΗΣ.

ΑΙΩΝΙΟΣ ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Μάνα μου, τ' ἀδερράκι μας ἄχ πότε θά γυρίσῃ ;
εἶπες πῶς πάει μακριὰ καὶ πῶς πολὺ θ' ἀργήσῃ.
— Παιδί μου, μὴ τὸ λησμονῆς καὶ θάλλῃ πάλι πίσω.
— Στὸ χωρισμὸ του δὲν ἔμπορῶ ἐγὼ νὰ συνεθίσω
χωρὶς ἐμᾶς τόσον καιρὸ νὰ ζῆ πῶς ὑποφέρει ;
Ἐχθὲς μέσα στὸν ὕπνο μου ἐξάπλωσα τὸ χέρι,
θαρροῦσα πῶς στὸ πλάϊ μου κοιμότανε ἄκοιμα,
νὰ τ' ἀγκαλιάσω ἤθελα, μὰ βρῆκα κρῦο στρώμα. —
Θαρρῶ πῶς τὸ ἀναζητᾷ τὸ σπῆτι λυπημένο,
καὶ δὲν ἔμπορῶ νὰ παίξω πιά ὡς πότε θὰ προσμένω ;
σὰν ἔφυγε ἦτον μ' ἀνθὺς στρωμένο τὸ κηπάρι,
μὰ τώρα τὸ σκεπάζουνε τὰ χιόνια τοῦ Γενάρη.
Κλαίεις μανούλα μου καὶ σύ ; ἄχ, γράψε νᾶρθῃ πάλι,
γράψε πῶς θλίψις κ' ἐρημιὰ μᾶς πλάκωσε μεγάλη,
πὲς ὅλα τὰ παιγνίδια τσου τὰ ἔχω φυλαγμένα
γιὰ νᾶρθῃ νὰ τὰ παίζουμε ἴσως πρὶν ἀγαπημένα.
— Νὰ σὲ χαρῶ, ἀγαπῆ μου, τὸ στοματάκι κλεισθεῖς
καὶ πῆγανε χαρούμενο νὰ παίξῃς μὴ λυπεῖσαι.
Σὰν τὸ πουλί πού στη σωλήν τῆς μάνας τριγυρίζει,
κοντὰ μας τ' ἀδερράκι σου κρυφὰ θὰ φτερουγίζει,
ὡς πού νὰ ἔλθῃ ὁ καιρὸς νὰ τὸ ἴδῃς καὶ πάλι.
— Ἄχ τί λαχτάρα, τί χαρὰ, τί ἔορτῆ μεγάλη !
ἐκεῖν' ἡ μέρα ἡ γλυκειὰ πότε θὰ ξημερώσῃ ;
Ἐφυγε χωρὶς φίλημα κανένα νὰ μοῦ δώσῃ.
Γλυκὰ γλυκὰ κοιμότανε, δὲν ἄκουε κανένα,
εἶχε κλειστὰ τὰ μάτια του, τὰ χέρια σταυρωμένα,
καὶ ἦταν μέσα στὰ λευκὰ καὶ μέσα στὰ λουλούδια
ὠραῖο καθὼς τοῦ θεοῦ τὰ ἡμέρα ἀγγελουδία.
Μοῦ εἶπες ὅτι ἀνοῖξε φτερά σὰν περιστέρι
καὶ στοῦ θεοῦ ταξίδεψε τὰ ἀγιασμένα μέρη
πῶς πῆγε στὰ χρυσὰ νησιά πού ὁ ἥλιος ἀνατέλλει,
καὶ τὸ προσμένονε χαραῖς, τραγούδια καὶ ἀγγέλοι
πῶς πῆγε κ' εἰς πού ποταμοὶ κυλοῦνε διαμαντένιοι,
κ' εἶνε τὰ ρόδα σὰν φωτιά κ' οἱ κάμποι σμαραγδένιοι.
Μάνα, μὴ μᾶς ἐξέχασε μέσα σ' αὐτὰ τὰ κάλλη,
καὶ οἱ φτωχοὶ προσμένονε πῶς θενὰ ἔλθῃ πάλι ;
— Ὁχι, δὲν μᾶς ἐξέχασε, μὴ μέρα θὰ τὸ ἴδουμε
καὶ ἂν δὲν ἐπιστρέψῃ πιά, θὰ παῖμε νὰ τὸ βροῦμε.

ΑΡΙΣΤΟΜΕΝΗΣ ΠΡΟΒΕΛΓΙΟΣ.

ΠΑΡΑΔΟΞΟΙ ΣΥΛΛΕΚΤΑΙ

Ἡ μανία τοῦ συλλέγειν ὄρισμένου εἶδους ἀντικείμενα εἶνε ἐκ τῶν συνηθεστάτων ἀνθρωπίνων ἀδυναμιῶν, ἀλλὰ μεταξύ τῶν κατὰ καιροὺς συλλεκτῶν ἀριθμοῦνται καὶ τινες, ὧν ἡ μανία ἐτράπη πρὸς παράδοξα ἀληθῶς.

Γάλλος τις συλλέγει τὰ ὑποδημάτια τῶν δια-

σημοτάτων χορευτριών, ἕτερος ἔμπορος ἐν Παρισίοις τὰς γραφίδας τῶν ὀνομαστῶν ζωγράφων. Συλλέκτης ἄλλος ὀνόματι Κλαπισσόν εἶχε συναθροίσῃ 7750 εἶδη κομβίων! Ἐνῶ συνάδελφος αὐτοῦ συνέλεγε μόνον στρατιωτικά κομβία καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐποίει ἐκδρομὰς καὶ ἐρευνὰς ἐν τοῖς πεδίοις τῶν μαχῶν.

Ὁ ἄγγλος σὶρ Θωμᾶς Τύρβιττ συνέλεγεν ὅσα σχοινία ἀπηχοισμένων εὗρισκε. Παρισινὸς ὑπάστυνός τις εἶχε πλήρη συλλογὴν φενακῶν. Ἐπαρχιώτης φίλος τοῦ τύπου ἀπέκοπτε καὶ ἐφύλαττε τὰς ἐπικεφαλίδας τῶν ἐφημερίδων. Ὑπάρχει γερμανὸς συλλέκτης χειροκτιῶν καὶ ἕτερος συλλέκτης... περονῶν. Κύριός τις Πασκάλ, οὗ ὁ οἶκος ἀπετεφρώθη ἐν Παρισίοις, ἐκέκτητο συλλογὴν 300 κηροπηγίων. Ἡ κυρία Σαίντ Ἀλβάν ἔχει συλλογὴν δακτυληθρῶν καὶ ἑτέραν συλλογὴν ψηκτρῶν δι' ἐνδύματα.

Ἐν Βορδῶ ἀποθανὼν τις Βαίλ ἀφῆκε τοῖς κληρονόμοις αὐτοῦ συλλογὴν... ὑαλίων ὥρολογίων.

Πολλοὶ ἔχουσι τὴν μανίαν τοῦ συλλέγειν πίπας. Ὁ στρατηγὸς Βανδὰμ ἀποθανὼν τῷ 1830 ἀφῆκε μόνην περιουσίαν ἐξήκοντα χιλιάδας φράγκων εἰς πίπας.

Τίς θὰ πιστεύσῃ δὲ ὅτι ὑπάρχει καὶ τις παραδοξότατος ὄλων, ὅστις συλλέγει... νευρόσπαστα;

Πρὸς τοῦτον δ κ. Σουρῆς δύναται νὰ πωλήσῃ ἀκριβὰ ἀκριβὰ τὸν Φασουλῆν καὶ Περικλέτον τοῦ Ῥωμηοῦ.

N**

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Ὁ θόρυβος, ὃν προκαλοῦσι καὶ οἱ μέγιστοι ἐπὶ τῆς γῆς ταύτης, σθένεται, πρὶν ἢ ἀπορροφήσῃ τὰς σάρκας τῶν ἢ γῆ. Ἡ ἀνθρωπίνη μνήμη ὁμοιάζει πρὸς τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ ρίπτουσι λίθους τὰ παιδιὰ. Οἱ ὀγκωδέστεροι λίθοι σχηματίζουσι κύκλους ὀλίγον εὐρυτέρους. Ἄλλ' αἱ ρυτίδες, μεγάλαι ἢ μικραί, ἐξαλείφονται, πρὶν ἢ φθάσῃ ὁ λίθος εἰς τὸν βυθόν.

Ὑπόσχεσις εἶνε ἡ ἀπαλλαγὴ τῆς ὑποχρεώσεως ἀπὸ τῶν δεσμῶν τοῦ παρόντος.

Ἡ ἱστορία εἶνε τὸ κληρονομικὸν δίκαιον τῶν ἔθνων.

Ἡ καρδιά ἔχει λόγους οὓς ἀγνοεῖ τὸ λογικόν.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Οἱ πνευματισταὶ ἐπανηγύρισαν ἐσχάτως κατὰ τὸ ἔθος αὐτῶν τὴν ἐπετηρίδα τοῦ θανάτου τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς πνευματιστικῆς φιλοσοφίας Ἀλλὰν Καρδέκ, ἀποθανόντος τῇ 31 Μαρτίου 1869. Τὸ προσκύνημα ἐτελέσθη ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ κοιμητηρίῳ τῶν Παρισίων Père-Lachaise τάφου του.

Αἱ ἀρχαὶ τοῦ πνευματισμοῦ, ἐγκεχαραγμέναι ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τάφου τοῦ θεμελιωτοῦ τοῦ φιλοσοφικοῦ τούτου δόγματος, ἔχουσιν ὡς ἐξῆς: «Πᾶν ἀποτέλεσμα ἔχει αἷτιον, πᾶν δ' ἔλλογον ἀποτέλεσμα ἔλλογον ἔχει καὶ τὸ αἷτιον ἢ δύναμις τοῦ αἷτιου ὑπάρχει κατὰ λόγον τοῦ μεγέθους τοῦ αἷτιατοῦ. Γεννᾶν καὶ ἀποθνήσκουσιν, ἐπαναγεννᾶσθαι καὶ προοδεύειν αἰδίως τοιοῦτος ὁ νόμος.»

Τῶν ῥητόρων τις ἐξέθηκε λεπτομερείας τινας περὶ τῆς ἐνεστάσεως καταστάσεως τοῦ πνευματισμοῦ. Ἐρειδόμενος ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν συνδρομητῶν πνευματιστικῶν φύλλων, ὑπολογίζει ὅτι ὑπάρχουσιν ἐν Γαλλίᾳ 50,000 θιασῶται τῶν δογμάτων τοῦ Ἀλλὰν Καρδέκ, τοὺς δ' ἀνά τὴν ὑψηλὸν διεσπαρμένους ἀναβιβάζει εἰς δύο ἑκατομμύρια.

Περὶ τὰς ἑκατὸν πνευματιστικὰς ἐφημερίδας ὑπάρχουσιν, ὧν αἱ πλείονες γράφονται ἰσπανιστῆς μία συντάσσεται ἰνδιστῆς, 14 γαλλιστῆς, ὧν μία ἐν Γενεύῃ, τέσσαρες ἐν Βελγίῳ καὶ μία ἐν Βουένος Ἀῦρες. Ἐν Παρισίοις ἀριθμοῦνται τέσσαρες τοιαῦται, ὧν αἱ τρεῖς εἶνε τὰ ὄργανα τῶν τριῶν μεγάλων πνευματιστικῶν ἐταιριῶν τῶν Παρισίων, ἧτοι τῆς πνευματιστικῆς ἐνώσεως, τῆς ἐταιρίας τῶν ψυχολογικῶν σπουδῶν καὶ τῆς Παρισινῆς ἐταιρίας τῶν πνευματιστικῶν σπουδῶν. Ἐκτὸς τῶν ἐταιριῶν τούτων, ὑπάρχουσιν ἐν Παρισίοις καὶ περὶ τοὺς πενήκοντα ὄμιλοι.

Ἐν τῇ Γαλλικῇ Ἀκαδημίᾳ τῶν ἐπιστημῶν ὁ κ. Λεσσέψ, ἐποίησεν ἐσχάτως ἀνακοίνωσιν τινα περὶ τῆς διώρυχος τοῦ Παναμᾶ καὶ ὑπέβαλε τὴν τεχνικὴν περιγραφὴν τοῦ σχετικοῦ σχεδίου πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν ὑδροφράκτου συστήματος Eiffel ἵνα ἐπιτευχθῇ τῷ 1890 ἢ ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸν ἕτερον ὠκεανὸν διάβασις τῶν πλοίων. Ἐπέρανε δὲ προσθέσας ὅτι ἀνηγγέλθη αὐτῷ τηλεγραφικῶς ὅτι τὸ πρῶτον ἐξ 24 χιλιομέτρων τμήμα ἠνοιχθῆ τὰς τελευταίας ταύτας ἡμέρας εἰς τὰ πλοίαρια ἀπὸ τοῦ μέρους τοῦ Ἀτλαντικοῦ ὠκεανοῦ, παρόντων δύο ναυάρχων, ἄγγλου καὶ ἀμερικανοῦ. Ἐν τῷ τμήματι τούτῳ ἔπρεπε νὰ καταστραφῇ ὁ γήλοφος τοῦ Mindi, συνιστάμενος ἐκ σκληρῶν βράχων.